

“मीठे बच्चे- जसरी बाबाले सबैलाई सुख दिनुहुन्छ, त्यस्तै तिमी बच्चाहरू पनि फूल बनेर सबैलाई सुख देऊ। कसैलाई काँडा नलगाऊ, सदा हर्षित भइराख।”

प्रश्न:- बाबा बच्चाहरू सँग मिल्दा कुनचाहिँ कुरा मीठो शब्दमा सोध्नुहुन्छ?

उत्तर:- मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरू खुशी मौजमा छौ? यो प्यारको बोली शिवबाबाको मुखबाट नै राम्रो लाग्छ। प्यार सँग शिवबाबा सोध्नुहुन्छ- राजी खुशी छौ? किनकि बाबालाई थाहा छ- बच्चाहरू अहिले युद्धको मैदानमा खडा छन्। माया पहलमान बनेर बच्चाहरूलाई पछि हटाउन आउँछ। त्यसैले बाबा सोध्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! मायाजित बनेका छौ, सदा समर्थ उस्ताद याद छ? खुशी रहन्छ?

गीत:- माता ओ माता...

ओम् शान्ति। शिव भगवानुवाच। शिव कुनै शरीरको नाम होइन। यी ब्रह्मालाई कसैले भगवान् भन्न सक्दैन। ब्रह्मा भन्छन्- भगवानुवाच। ब्रह्माको बाबा शिव हुनुहुन्छ। रचयिता बाबा अवश्य मूलवतनवासी उच्चभन्दा उच्च हुनु पर्छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई उच्चभन्दा उच्च भनिदैन। उच्चभन्दा उच्च एक रचयिता बाबा ठहरिनुभयो। बच्चाहरूले जान्दछन्- उच्चभन्दा उच्च बाबाबाट हामी वर्सा लिन आएका छौं। उहाँ बाबा स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ। अब बाबा सम्मुख बस्नु भएको छ। त्यसैले माता पिता पनि चाहिन्छ। त्वमेव माताश्च पिता... गाइन्छ। अहिले शिवबाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म यस तनमा आएर मुख वंशावली रच्दछु। वंशावली माता विना त रचन सकिँदैन। त्यसैले यी ब्रह्मा माता हुन्। तर यी माताले पालना गर्न सक्दैनन्। यी त पिताका रूप भए। माताको रूप चाहिन्छ। यी दादा (ब्रह्मा) हुन्। यी धेरै गहन, रमाइलो कुरा बुझ्नु पर्ने छन्। यो त बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी ब्रह्माका मुख वंशावली हौं। यसलाई एडाप्सन भनिन्छ। कोख वंशावलीलाई एडाप्सन भनिदैन। मुखले भन्नुहुन्छ- तिमी मेरो हौ। यिनलाई मुख वंशावली भनिन्छ। जसरी संन्यासी हुँदा भनिन्छ- हजुर हाम्रो गुरु हुनुहुन्छ। उनले भन्छन् तिमी मेरो शिष्य हौ। त्यसैले उनीहरू मुखका अनुयायी भए। मुखको उत्पत्ति। कोख वंशावली भनिदैन। अब बाबा सोध्नुहुन्छ- शंकराचार्यको पिता को? के जसबाट पैदा भए उनलाई बाबा भन्ने? होइन। शंकराचार्यका पिता परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। शंकराचार्यको नयाँ आत्मा आएर प्रवेश गर्छ, धर्म स्थापना गर्न। जसरी परमपिता परमात्माले यिनमा प्रवेश गर्नु भएको छ, त्यस्तै शंकराचार्यको नयाँ आत्माले प्रवेश गरेर मुख वंशावली बनायो। फेरि त्यो मुख वंशावली चल्यो। उनीद्वारा धर्म स्थापना हुन्छ। जसरी ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण धर्म स्थापना हुन्छ। बाबा हर कुरा सम्झाउनुहुन्छ। शिवबाबाले यस्तो भन्नुहुन्छ- आत्माहरू तिमी मेरा वंशावली हौ। आत्मा त आत्मा नै हुन्। शिवबाबा आउनुहुन्छ, आएर यी प्रजापिता ब्रह्माद्वारा रचना रचनुहुन्छ। शिवबाबाले यस मुखद्वारा भन्नुहुन्छ- तिमी मेरो हौ। बच्चाहरूले फेरि भन्छन्- बाबा, हजुर मेरो हुनुहुन्छ। ब्रह्माद्वारा नै तिमी बच्चाहरू बन्न सक्छौ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, ख्याल राख, वर्सा तिमीलाई मबाट लिनु छ, ब्रह्माबाट मिल्दैन। बिलकुलै मिल्दैन। स्वर्गको राजधानीको वर्सा मबाटै मिल्न सक्छ। रचयिता स्वर्गको म हुँ, मलाई हेभनली गड फादर भनिन्छ। प्रजापिता ब्रह्मालाई

२०७५ आषाढ २ शनिबार १६-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
हेभनली गड फादर भनिदै। फेरि यिनलाई मास्टर क्रिएटर भनिन्छ। उहाँ बाबा हुनुभयो। के रचनुहुन्छ?
स्वर्गको रचना। कोद्वारा? मुख्य एक बच्चा ब्रह्मा छन्। फेरि छन् उहाँका नाति नातिना। एक रूहानी बाबा
हुनुहुन्छ, दोस्रो जिस्मानी बाबा अब निराकारी रूहानी बाबा कसरी आउने? अवश्य उहाँलाई शरीर
चाहिन्छ। यस्तो त होइन शिवबाबा सागरमा पातमाथि औंला चुस्दै आउनुहुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ—
तिमीले ब्रह्मा अथवा ब्रह्माकी छोरी सरस्वतीलाई याद गर्नु छैन। यिनीद्वारा तिमीलाई शिवबाबाको याद
मिल्छ। ब्रह्मा मुख वंशावलीमा सरस्वती नम्बरवन बनिन्। जगत् अम्बाको धेरै ठूलो मेला लाग्छ किनकि
बाल ब्रह्मचारिणी पवित्र छन्। पवित्रताद्वारा कति नाम प्रसिद्ध हुन जान्छ। जगत् अम्बाको नाम यी
ब्रह्मालाई दिन सकिँदैन। जगत् अम्बा अवश्य चाहिन्छ। त्यसैले बाबाले कसरी रचना रचनुहुन्छ। बाबाले
नै बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। बच्चाहरू धेरै छन् नि। भन्दछन्— रुक्मणी, सत्यभामा आदिलाई
भगाउनुभयो अर्थात् आफ्नो बनाउनुभयो। यस्ता यस्ता नाम धेरै राखेका छन्। धेरथोर आँटामा नून जति
कुनै यस्तै यस्तै कुरा छन्।

महाभारी महाभारत युद्ध पनि शास्त्रमा गाइएको छ। फेरि त्यसलाई तेस्रो विश्व युद्ध भनिन्छ। यो रिहर्सल
भइरहन्छ। पहिलो विश्व युद्ध, दोस्रो विश्व युद्ध, तेस्रो विश्व युद्ध पनि छ। अहिले बच्चाहरूलाई थाहा
छ— यो लडाईं त धेरै जोड सँग लाग्नेछ। नत्र मृत्यु कसरी हुन्छ। यादव कुलको विनाश, कौरव कुलको
विनाश। बाँकी पाण्डव कुल रहन जान्छ। तिमी पाण्डव कुलवाला बसेका छौ। तिमी बुद्धिमा गीताको
ज्ञान छ। बाबा बसेर सबै शास्त्रहरूको सार सम्झाउनु हुन्छ। साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। स्वयं जान्नु हुन्छ
तब त साक्षात्कार गराउनुहुन्छ नि। जति पनि शास्त्र वेद आदि तिमीले पढेका छौ, म तिमीलाई सबै सार
सुनाउँछु। मेरो हो सर्व शास्त्रमई शिरोमणि भगवत् गीता। जुन राजयोग मैले बसेर सिकाउँछु त्यसको
उनीहरूले किताब बनाउँछन्। मैले आएर तिमी बच्चाहरूलाई युद्धको मैदानमा ज्ञान दिएको छु। राजयोग
सिकाएको छु। युद्ध हो मायाको। उनीहरूले फेरि स्थूल युद्धको मैदान देखाएका छन्। मुख्य जो ठूला छन्
उनीहरूको जीवनी बताउँछन्। तिमीहरूमा पनि मुख्य को को हुन्, त्यो पनि बताइन्छ। यहाँ वास्तवमा
मुख्य हुन् सरस्वती। ब्रह्मा पनि हुन् जसले यज्ञको स्थापना गरेर फेरि जसले शाखाहरूको स्थापना गरेका
छन् उनीहरू पनि नम्बरवार प्रिय लाग्छन्। भन्छन्— फलानोद्वारा धेरै काँडाबाट कोपिला र कोपिलाबाट
फूल बनेका छन्। जसले राम्रो सँग धारणा गर्छन् उनीहरूलाई फूल भनिन्छ। काँडा उसलाई भनिन्छ
जसले एक अर्कालाई दुःख दिन्छन्। दुःख दिनु काँडाको काम हो। ती काँडा जड हुन्। यी फेरि हुन् मानव
काँडा। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई फूल बनाउँछु। फूलले एक अर्कालाई अथाह सुख दिन्छन्। त्यहाँ
जनावरले पनि एक अर्कालाई सुख दिन्छन् त्यसैले भनिन्छ बाघ र बाख्राले एकै ठाउँमा जल पिउँछन्
अर्थात् त्यहाँ दुःख बिलकुल हुँदैन। त्यो अवस्था अहिले बच्चाहरूले धारण गर्नु छ। सत्ययुगमा त
तिमीलाई प्रारब्ध मिल्छ। ड्रामा अनुसार नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार धारणा गरिरहन्छन् र फेरि धारणा
गराउँछन्। पुरुषार्थ विना केही हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— केवल मलाई याद गर। यी ब्रह्माले त यसो भन्न
सक्दैनन्। यिनले भन्छन्— तिमीलाई वर्सा बाबाबाट मिल्छ। माताबाट मिल्दैन। ज्ञान सम्झाए पनि वर्सा
उहाँबाट मिल्नु छ जसको पासमा जानु छ। उनको आत्मा पनि मेरो पासमा आउनु छ। मलाई याद गर्नु छ।

२०७५ आषाढ २ शनिबार १६-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

यादमा नै सारा आधारित छ। अल्फ मिले पछि सबै कुरा मिल्यो। अल्फ अर्थात् अल्लाह, ईश्वर। ईश्वर अर्थात् बाबा। बच्चाले पिताको पासमा जन्म लिन्छ। बच्चालाई पिता मिल्यो मतलब सबै कुरा मिल्यो। बाबाको सारा सम्पत्ति मिल्यो। सेकेन्डमा सारा सम्पत्ति मिल्छ। जन्म लियो, सेकेन्डमा बाबाको वर्साको मालिक बन्यो। उहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई मालिक बनाउँछु, म बन्दिनँ। उहाँ त सदैव कर्मातीत हुनुहुन्छ। हामीले कर्मबन्धनबाट अतीत भएर फेरि नयाँ कर्म सम्बन्धमा जुट्नु छ, त्यसैले पुरुषार्थ गर्नु छ। पुरुषार्थ गराउनेवाला हुनुहुन्छ बाबा। यी अनौठा कुरा छन्। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। अरू सबै गुरुहरू मनुष्य हुन्। म मनुष्य बन्दिनँ। मेरो त शरीर नै छैन। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरका सूक्ष्म चोला छन्। उनीहरूलाई देवता भनिन्छ, मलाई त देवता भनिदैन। उच्चभन्दा उच्च भगवान् नै भनिन्छ। गाइन्छ— त्वमेव माताश्च पिता त्वमेव... त्यसैले उहाँ नै माता ठहरियो। बाबाले एडाप्ट गर्नुहुन्छ। माताहरूको सेवा गर्नुहुन्छ त्यसैले यिनको नाम जगत् अम्बा रह्यो। शिवबाबा ब्राह्मण ब्राह्मणीहरू रचनुहुन्छ ब्रह्मा मुखद्वारा। यो हो मुख वंशावली। यिनलाई आफ्नो रथ बनाएर रचना रचदछु। ब्रह्माका मुख वंशावली ब्राह्मण ब्राह्मणी ठहरिए। तर ब्रह्माबाट त वर्सा मिल्न सक्दैन। ब्रह्माको पासमा के छ, केही पनि छैन। सबै कुरा संन्यास गरिदिए। ब्रह्मा त भिखारी हुन्। देहसहित सबै कुरा दिए। सर्व धर्मान् परित्याज्य... हामी त आत्मा हौं। बेहद बाबाको बच्चा हुँ। यो यिनको आत्माले भन्छ। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— मेरो यी अति प्रिय (मुरब्बी) बच्चा हुन्। तर प्रजा त माताद्वारा रचनुहुन्छ। त्यसैले ब्रह्माको मुखद्वारा ब्राह्मण ब्राह्मणी रचनुहुन्छ। तिमी सबै ब्राह्मण ब्राह्मणीहरू पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। तिमी ब्राह्मणहरू पनि यति नै मीठो बन्नु छ। सबैलाई सुख दिनु छ। बाबा कति मीठो हुनुहुन्छ, यस्तो मीठो बन्नु छ।

बाबा धेरै प्यार सँग बोल्नुहुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू! शिवबाबा कसरी प्यार सँग बोल्नुहुन्छ। बच्चाहरू, राजी खुशी छौ? यी बाबाले पनि सोध्छन्। कहिल्यै मायाको आक्रमण त हुँदैन नि! तुफान त मायाका धेरै आउँछन्। बक्सिङमा हार्नु छैन। समर्थ उस्ताद बस्नु भएको छ। माया पनि कुनै कम छैन। तर यस्तो कहाँ सबैलाई हराउँछ र। अहिले तिमीले त बुझेका छौ— पहलमान को हो? मायामाथि जित पाउनेवाला, वास्तवमा ब्रह्मपुत्रा (ब्रह्मा) सबैभन्दा पहलमान हुन्। हुन त मेल हुन्। फेरि नम्बरवार तिमी गंगाहरू हो। फेरि पुरुष पनि धेरै छन्। जग्दीश सञ्जय छन्, उनको सम्झाउने तरिका धेरै राम्रो छ। यी मिलेट्री हुन्। कमान्डर—इन—चिफ, मेजर, जनरल आदि सबै छन्। तर यी गुप्त रूहानी सेना हुन्। तुलना त हुन्छ नि। उनीहरूले कौरव पाण्डवको तुलना उल्टो गरिदिएका छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— निर्णय गर। मेरो सुमत “श्रीमत” मा चल। जन्म जन्मान्तर कुमतमा चल्छौ। यो हो सुमत। शास्त्रमा लेखिएको छ— चराले सागरलाई निल्यो। अब चराले कहाँ सागरलाई निल्न सक्छ? तिमी बच्चाहरू चरा हो। ज्ञानको भूँ-भूँ गरिरहन्छौ। तिमीले ज्ञान सागरलाई पूरा नै निल्दछौ, उहाँबाट वर्सा लिएर। तिमीले सबैकुरा लिन्छौ। बाबाको लागि राजाई आदि केही राख्दैनौ। पूरा निल्दछौ। पूरा खजाना लिन्छौ। सबै रत्न तिमीले लिन्छौ। बाँकी कुनै पन्छी कहाँ हो र। तिमी चराले सागरलाई निलेका छौ। कहाँको कुरा लगेर कहाँ पन्छी सँग लगाइएको छ। तिमीलाई रत्न दिनुहुन्छ। कहाँ ज्ञान रत्नको कुरा, कहाँ पानीको सागर बसेर देखाइएको छ। यो हो ज्ञान सागर, ज्ञान रत्न। रूप वसन्तको पनि कहानी सुनेका छौ। तिमीलाई

२०७५ आषाढ २ शनिबार १६-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 थाहा छ- रूप बाबा हुनुहुन्छ, यिनीद्वारा आएर रत्न दिनुहुन्छ। यिनको कसैले मूल्य राख्न सक्दैन। यो
 ज्ञान हो, जसबाट धेरै भारी कमाइ हुन्छ। बाबाले यस मुखद्वारा तिमीलाई रत्न दिनुहुन्छ। बाबा रूप पनि
 हुनुहुन्छ, ज्योति स्वरूप पनि हुनुहुन्छ। ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। अवश्य ज्ञान नै सुनाउनु हुन्छ। ज्योति
 स्वरूप तिमी पनि हो। तर ज्ञानको सागर एक हुनुहुन्छ। उहाँ आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ। पहिला
 ब्रह्मालाई फेरि तिमी बच्चाहरूलाई बसेर ज्ञान दिनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई रूप वसन्त बनाउनु हुन्छ। तिमी
 आत्माको झोली एकै पटक आएर भर्नुहुन्छ। ज्ञान रत्नको झोली तिमीले भर्छौं। साधु आदिले भन्छन्-
 भरिदेऊ झोली। यस भक्तिमार्गको झोलीमा के राखेको छ। केही पनि छैन। मागि नै रहन्छन्। यो हो
 बुद्धिरूपी झोली। यादद्वारा पवित्र बनाउनु हुन्छ। बर्तन धेरै शुद्ध चाहिन्छ। ज्ञान पनि ब्रह्मचर्यमा राम्रो
 धारणा हुन्छ। ती त हुन्छन् साना बच्चाहरू। यहाँ त बूढा जवान सबै छन्। बुद्धिको ताला खुल्छ।
 तिमीलाई थाहा छ- हामी बच्चाहरूमा युद्धको मैदानमा मुख्य को हो? ब्रह्मा। सेकेन्ड ग्रेडमा मम्मा
 सरस्वती। यिनको नाम त धेरै उच्च छ। नाम प्रसिद्ध गर्नु छ। यी ब्रह्मा त गुप्त छन्। शक्ति सेनामा नाम छ
 मम्माको। जगत् अम्बा ब्रह्माकी छोरी हुन् सरस्वती। यिनको मम्मा फेरि को? यो गहन कुरा अहिले
 सुनाउनुहुन्छ। अवश्य कल्प पहिले पनि सुनाइएको छ तब त भन्नुहुन्छ- गहन कुरा सुनाइरहन्छ।
 बच्चाहरू त धेरै आउने छन्। अन्त्यसम्म वृद्धि भइरहन्छ। विघ्न पनि अवश्य पर्छन्। तर वृक्ष अवश्य
 फलीभूत हुनु छ। कोही फूलको राजा छन्। जसरी मालामा बाबाको रूप छ, तिमी पनि यस्तै रूपवाला
 हो। केवल तिमी वसन्त होइनौ। अहिले बाबा रूप वसन्त आउनु भएको छ तिमीलाई पनि आफू समान
 बनाउनु हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
 बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) काँडाबाट फूल बनाउने सेवा गर्नु छ, बाबा समान रूप वसन्त बन्नु छ।
- २) समर्थ उस्तादको सुमतमा चलेर मायाजित जगतजित बन्नु छ। कहिल्यै पनि हार खानु छैन।

वरदान:- हर एकको स्वभाव संस्कारलाई जानेर, टकराउनुको सट्टा सुरक्षित रहने मा. नलेजफुल भव

कुनै पनि कुरालाई सानो वा ठूलो बनाउनु- यो आफ्नो बुद्धि अनुसार हुन्छ। जब एक
 अर्काको स्वभाव संस्कारलाई जान्दछौ तब नलेजफुलले कहिल्यै कसैको स्वभाव संस्कार
 सँग टक्कर खान सक्दैन। जसरी कसैलाई यहाँ खाडल छ वा अग्लो छ भन्ने थाहा भयो भने
 कहिल्यै ठक्कर खाँदैन, किनारा गरिदिन्छ। त्यस्तै तिमी पनि किनारा गर अर्थात् आफूलाई
 सुरक्षित राख। कुनै कामबाट किनारा नगर बरु आफ्नो सुरक्षाको शक्तिद्वारा अरूलाई पनि
 सुरक्षित गर्नु- यही किनारा गर्नु हो।

स्लोगन:- उड्ती कलाको अनुभव गर्नु छ भने सदा भाग्य र भाग्य विधाताको स्मृतिमा रहने गर।